

The Holy See

BENEDIKT XVI.

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 10. srpnja 2005.

Bog voli ivot kojega je stvorio, a ne smrt!

Draga braćo i sestre!

Sutra je blagdan svetoga Benedikta opata, zaštitnika Europe, sveca koji mi je posebno drag, kao što se moe i zaključiti budući da sam izabrao njegovu ime. Rođen u Nursiji oko 480. godine, Benedikt je dovršio svoju početnu pouku u Rimu, no – razočaran gradskim ivotom – povukao se u Subiaco, gdje je oko tri godine ivio u jednoj špilji, u poznatome Sacro Specu, posvetivši se u potpunosti Bogu. U Subiacu, koristeći ostatke ogromne vile cara Nerona, on je zajedno sa svojim prvim učenicima izgradio nekoliko samostana, dajući tako ivot novome bratstvu utemeljenome na prvenstvu Kristove ljubavi. U tom su se bratstvu skladno izmjenjivali molitva i rad na hvalu Boju. Nakon nekoliko godina, u Montecassinu, dao je konačni oblik ovome naumu, što ga je opisao u Pravilu, jedinu njegovu djelu očuvanom do naših dana. Iz pepela Rimskoga carstva, Benedikt je, traeci ponajprije Kraljevstvo Boje, moda da toga i nije bio svjestan, posijao sjeme nove civilizacije koja će se razviti pomirujući kršćanske vrijednosti s njihovom klasičnom baštinom s jedne strane, i germansku i slavensku kulturu s druge.

Postoji jedna karakteristika njegove duhovnosti koju bih danas htio posebno naglasiti. Benedikt nije utemeljio redovničku ustanovu koja bi bila usmjerena ponajprije na evangelizaciju barbarskih naroda, kao što su to činili ostali veliki redovnici misionari toga doba, nego je svojim sljedbenicima kao temeljni i zapravo jedini cilj njihova postojanja naznačio traenje Boga: Quaerere Deum. Znao je međutim da se vjernik kada ulazi u dublji odnos s Bogom, ne moe zadovoljiti time da ivi osrednje, vođen minimalističkom etikom i površnom religioznošću. U tom se svjetlu bolje razumije izričaj što ga je Benedikt preuzeo od svetoga Ciprijana, a koji saima čitavo Pravilo (IV,21), taj

program redovničkoga ivota: Nihil amori Christi praeponere – Ništa smatrati vanijim od ljubavi Kristove. U tome se sastoji svetost, koja je poziv svakoga kršćanina, te je postala prava pastoralna potreba ovoga našega doba u kojemu se osjeća da je potrebno usidriti ivot i povijest u čvrste duhovne temelje.

Najuzvišeniji i najsavršeniji uzor svetosti je Blaena Djevica Marija, koja je ivjela u trajnom i dubokom zajedništvu s Kristom. Zazivamo njezin zagovor, skupa sa zagovorom svetoga Benedikta, kako bi Gospodin i u naše vrijeme umnoio muškarce i ene koji će prosvijetljenom vjerom, ivotom osvjedočenom, u ovom novom tisućljeću biti sol zemlje i svjetlo svijeta.

Nakon molitve Anđeo Gospodnji:

Svi osjećamo duboku bol zbog svirepih terorističkih napada koji su se dogodili ovog četvrtka u Londonu. Molimo za poginule osobe, za ranjene i za njihove najdrae. No molimo i za atentatore: neka Gospodin dotakne njihova srca. Svima koji gaje osjećaje mrnje i koji vrše tako mrske terorističke napade poručujem: Bog voli ivot kojega je stvorio, a ne smrt. Prestanite, za ime Boje! Sutra ću se zaputiti u Valle d'Aosta, gdje ću se kraće zadržati na odmoru. Bit ću gost u domu koji je mnogo puta ugostio papu Ivana Pavla II. Zahvaljujem svima koji će me pratiti molitvom, a vama od srca kaem: doviđenja!